

Twee soorten van mensen

Ds. J. IJsselstein - Psalm 34:11 - Biddag

Liturgie:

Psalm 56:1,2

Psalm 56:6

HC Zondag 10

Lezen Psalm 34

Psalm 147:4,5,6

Psalm 34:5

Psalm 147:7

Gemeente, we staan aan het begin van een nieuw seizoen. Het is lente geworden. We houden biddag in het jaar 2014. Biddag *voor gewas*: voor alles wat groeit op het land, voor de dieren, koeien, kippen, varkens. Biddag voor gewas *en voor arbeid*: voor je werk op school, je studie, uw werk, uw baan, het werk thuis.

Hoe kijkt u daar eigenlijk tegen aan? Tegen dat komende seizoen? Hoe kijkt u aan tegen die komende tijd, die maanden die eraan zitten te komen?

Soms denken we na over zo'n vraag en soms ook helemaal niet. Dan zeg je bij jezelf: ik doe gewoon maar, ik moet door. Ik moet knokken voor mijn bedrijf. Ik moet hard studeren. Ik moet thuis de eindjes aan elkaar knopen, anders red ik het niet.

Anders red ik het niet...

Dat moet David ook gedacht hebben voordat hij Psalm 34 schreef. Hoewel, er was wel meer in zijn leven, we zullen dat straks zien. David, jongelui, zit stevig in de problemen. Dat is de aanleiding geweest voor Psalm 34. Dat kun je lezen in vers 1. En de geschiedenis die daaraan voorafgaat die staat in 1 Samuel 21. Thuis nog maar eens rustig doorlezen.

Wat is er aan de hand? Koning Saul wil David doden. Hij heeft geprobeerd om hem aan een spies te rijgen, maar mis... Mislukt! Hij kan nog net ontkomen. Vluchten! Hij gaat er als een speer vandoor. Hij rent voor zijn leven.

Totdat hij hijgend aankomt in Nob (een priesterstadje). Bij Achimelech. Even een kleine korte tussenstop.

Achimelech, de priester, zegt: 'David, waarom kom je hier langs?'

'Topgeheim, geheime missie!'

Beetje doorzichtig, vind je niet? Als je helemaal geen wapen bij je hebt... Maar goed.

'Mag ik wat brood, Achimelech? Want ik heb honger. En, o ja, als het kan ook nog een spies of een zwaard!'

Dat krijgt hij. Het is geen gewoon brood. Het is toonbrood uit de tabernakel. Eigenlijk waren die toonbroden voor de priesters. Eigenlijk was het heilig brood: een teken van Gods voortdurende en blijvende zorg in het gewone dagelijkse leven. Dat heilige brood wordt dagelijks brood. Niet omdat David heilig was, maar omdat de God van David hem genadig was.

En zo gaat hij verder, heel snel. Voorlopig heeft hij genoeg te eten. En trouwens, wat hij ook gekregen heeft, is het zwaard van Goliath. Die reus, die hij een tijdje geleden met een steen uit een slinger gedood heeft.

Verder vluchten, zo snel mogelijk weg van Saul, want Saul wil mij doden. Ver weg, de grens over, van de Filistijnen, totdat hij uiteindelijk komt in de stad Gath.

En hoe hij daar verzeild geraakt is, dat weten we eigenlijk niet. Want wij zouden zeggen: 'David, moet je nou daar, juist daar in die stad, waar vroeger Goliath gewoond heeft, moet je daar nu gaan lopen met dat grote zwaard van Goliath? Dat zou ik maar niet doen! David, daar wonen de weduwen van de mannen die je hebt verslagen!'

En het duurt ook maar even, of de mensen herkennen hem. Die man met dat grote zwaard, dat is die Israëliet, dat is David!

En de knechten van Koning Achis zeggen: Koning, dit is 'em! Hiervan zongen destijds de Israëlieten: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David, deze man, zijn tienduizenden'.

Als David dat hoort, wordt hij ineens heel erg bang. En ja, hij zit ook echt in de val. Hij wordt opgepakt. Hij duikelt van het ene levensgevaar in het andere.

En dan... gaat David toneel spelen: drama... Hij tekent betekenisloze tekenjes op de deuren van de stadspoort. Hij krast graffiti zouden we zeggen. Hij laat het speeksel lopen in zijn baard.

Maar ja, de knechten van de koning pakken hem toch op en nemen hem mee naar Achis. 'Koning, dit is hem, David!' Maar gelukkig, Achis zegt: 'Mannen, weg met die man, die man is krankzinnig! Die hoeft ik niet, weg met die vent!'

En zo weet hij op het nippertje te ontsnappen uit Gath.

En daar rent hij weer. Voor zijn leven! In de richting van - en ja daar komt hij uiteindelijk terecht - de spelonk van Adullam.

Kijk, daar zit hij. Wat zou jij tegen David zeggen? Je zegt: 'Ik zou zeggen: Goed gedaan man, slimme truck! Perfect, je hebt je daar mooi uit gered!'

Maar David zegt wat anders. En daar verbazen we ons wel een beetje over. Hij zegt: 'God was met me. God heeft me gered.'

Weet je wanneer hij dat zegt? Als hij aangekomen is in de grot van Adullam. Als hij daar zit in zijn eentje. Want verder is er nog niemand. Later komen zijn vader en moeder en zijn familie. En later komen al die mannen. Maar nu zit hij alleen. En dan schrijft hij twee psalmen. Psalm 34 (die zojuist is voorgelezen) en Psalm 56. 'U hebt mijn ziel... *U(!)* hebt mijn ziel beveiligd voor de dood...' Twee psalmen over vertrouwen op God.

Of..., David, had je nu niet vooral op *jezelf* vertrouwd? Als je Psalm 34 leest en ook Psalm 56 dan lijkt het alsof David vergeten is wat er in Gath bij koning Achis gebeurd is. Hij roemt in *God*, in *Zijn* zorg, in *Zijn* redding en in *Zijn* bewaring.

Ja, maar dat is het nu *juist*. Dat is *waar*! Het valt op dat David niet roemt in zijn *eigen* vertrouwen op God. Hij roemt in *God*.

En als hij naar zichzelf kijkt (dat staat in vers 7) dan zegt hij: Ik was, ik ben een ellendeling... *‘Deze ellendige riep en de HEERE hoorde.’*

Als je Psalm 34 heel goed leest dan lijkt het alsof David twee dingen tegenover elkaar zet. *Eigen prestatie, eigen vernuft, eigen plannen, eigen creativiteit.* Ja, en dat schrompelt weg. Ik ben een ellendeling. Deze ellendige... En daartegenover *Gods* onbegrijpelijke zorg.

En daarmee staan in Psalm 34 eigenlijk twee levensvisies, twee manieren van leven tegenover elkaar: *Zelfvoorzienend* of *vertrouwend* op Gods voorzienigheid.

Zelfstandig alles *zelf* regelen en uitzoeken of in alles je afhankelijk weten *van God*.

Alles zelf *alleen* doen zonder God, of alles *met God* doen, in alle dingen van het leven naar *Hem* vragen.

En als je Psalm 34 goed leest, dan merk je dat David niet trots zegt: ‘Luister mensen, ik heb het beste deel uitgekozen’. Hij weet heel goed wat er ontbrak in zijn eigen leven, dat het hem schromelijk ontbrak aan Godsvertrouwen. En hij weet ook heel goed, dat hij in die tijd bij Achis, op zichzelf, op zijn eigen creativiteit heeft vertrouwd.

En is dat niet vaker zo, in het leven van kinderen van God, dat ze *juist na* een periode van gevaar en tegenslag, van tegenspoed en teleurstelling, bij Gods licht heel helder hun eigen tekort zien? Een tekort, juist, in Godsvertrouwen?

En daartegenover juist het uitblinkende van Gods goede zorg, van Zijn goedheid.

En *dat* is het wat we terug horen in de tekst van vanmorgen, die we proberen te lezen in het verband van de geschiedenis die ik u vertelde en in het verband van Psalm 34.

De tekst staat in Psalm 34, het elfde vers, waar staat:

De jonge leeuwen lijden armoede, en hongeren; maar die den HEERE zoeken, hebben geen gebrek aan enig goed.

Het thema van de biddagpreek van vandaag is:

Twee soorten van mensen

Twee soorten van mensen staan in dit vers tegenover elkaar. Twee soorten van mensen zijn er aan het begin van dit nieuwe seizoen. Ook hier bij ons, hier in de kerk. En als u kijkt in uw hart, eerlijk kijkt naar uw leven, dan weet u bij welke van de twee u hoort. En dan weet u tegelijkertijd vanuit deze tekst, wat u in de komende maanden mag verwachten. Want wat dat betreft is de Bijbel klip en klaar.

Twee soorten van mensen. Twee soorten van levenshouding, van werkhouding, van studiehouding.

De eerste soort, dat zijn: **de jonge leeuwen.**

Wat dat voor soort van mensen zijn, dat is helder. We weten allemaal hoe leeuwen zijn. We zeggen: de leeuw die is de koning van het woud. Een leeuw, een jonge leeuw die heeft nooit gebrek. Die kan echt heel goed voor zichzelf zorgen. Een jonge leeuw, die heeft altijd genoeg. Die heeft trouwens ook helemaal geen anderen nodig, die is totaal onafhankelijk, die kan alles zelf. Die is verstandig, slim. Jonge leeuwen weten precies waar ze de prooi moeten vangen. En het is altijd raak, het is altijd prijs.

Jonge leeuwen maken slimme plannen, goed doordacht. Waar drinken ook alweer de antilopen? Daar bij dat riviertje, als de zon een beetje begint te dalen. Op die tijd, dan komen ze. Ik zal zorgen dat ik er ben, het komt goed!

Jonge leeuwen zijn sterk, onoverwinnelijk. Een jonge leeuw heeft alles. Daar hoeft niemand voor te zorgen. Die zorgt voor zichzelf.

Als het regentijd is, dan is er een overvloed aan vlees van andere dieren. En als het droge tijd is, dan zijn de dieren zo verzwakt, dan is er nog steeds genoeg te eten.

Jonge leeuwen zorgen voor zichzelf.

Oude leeuwen hebben het wat moeilijker. Dat staat in Job 4: 11. Daar staat: *‘De oude leeuw vergaat, omdat er geen roof is...’* Hij kan niet meer zo hard achter zijn prooi aan lopen. *‘En de jongen (zegt Job) van een oude leeuw worden verstrooid.’* Oude leeuwen hebben het moeilijk. Maar een jonge leeuw, dat gaat altijd vanzelf goed!

Het symbool van zorgen voor je zelf. Het symbool van zelfvoorzienend zijn in alles. Ik doe het zelf.

Uit de hand van koning Achis blijven? Ik doe het *zelf*. Ik ben slim genoeg. Een beetje krabben aan de deur, speeksel in je baard laten lopen, gewoon doen alsof je gek bent.

Naar school de komende maanden? Dat kan ik *zelf*.

Studeren? Examen doen? Dat kan ik toch *zelf*? Ik doe toch gewoon mijn best?

Werken? Dat kan ik *zelf*. Huishouden thuis? Dat kan ik *zelf* wel. Vrienden maken? Het gezellig houden thuis? Komt goed, ik kan het allemaal *zelf*.

U zegt: je moet er gewoon voor gaan. Je moet je best doen, dan komt het allemaal goed. Succes verzekerd.

Biddag voor de komende maanden? Ja, het hoort natuurlijk wel, maar als het afgeschaft zou worden, dan zou ik het nog steeds wel zelf kunnen.

Jonge leeuwen. Hun motto? *Presteren dat moet je doen, dat moet je zelf doen.*

Dat is de ene soort van mensen. En de andere soort, de ander categorie, die staat in de tweede helft van vers 11. Dat zijn de **mensen die de Heere zoeken**. Dat is hun enige kenmerk.

U zegt: *‘Dat is niet zo veel...’*

Ja, je kunt wel van alles opsommen wat ze *niet* hebben. Ze hebben misschien wel gebrek, die mensen die zoeken. Gebrek aan gezondheid. Misschien hebben ze wel gebrek aan geld, of aan werk, of aan inzicht. Gebrek misschien aan intelligentie in de ogen van anderen. Gebrek aan doorzettingsvermogen, aan incasseringsvermogen. Misschien hebben ze wel geen vooraanstaande positie, geen eer, geen macht.

Maar, of het nu goed gaat of slecht in hun leven, ze *zoeken*.

Of ze nu rijk zijn of arm, ze *zoeken*.

Of ze nu gezond zijn of heel erg ziek, ze *zoeken*.

Ze zoeken, maar ze zoeken *geen* genot. Ze zoeken geen plezier. Ze zoeken geen geld, ze zoeken geen rijkdom, ze zoeken geen wetenschap, ze zoeken geen verstand, ze zoeken geen promotie, ze zoeken geen carrière. Ze zoeken geen vooraanstaande positie, geen macht, geen eer, geen invloed, geen roem.

Het was trouwens de Heere Zelf die hen, zoekers, als eerste zocht. Want niemand heeft ooit op eigen initiatief, uit eigen wil God gezocht.

Niemand van ons is van zichzelf een zoekend mens. Waarom zou je zoeken? Je bent helemaal niks kwijt, denk je bij jezelf. En als je al denkt dat je iets kwijt bent, dan zoek je het niet bij God. Nee, 'zoekend', dat word je gemaakt door God, door God de Heilige Geest. Door Hem, die Zelf het verlorene zoekt.

Zoeken betekent dat je iets kwijt bent. En dat je *zelf* ook niet bij machte bent, niet in staat bent om het te maken of te vinden. Zoeken betekent dus eigenlijk dat je hulpeloos bent. En dat je weet, en overtuigd bent, en gelooft, dat het niet bij *jezelf* vandaan kan komen. Dat is ook de reden dat je het ergens anders of bij een Ander zoekt.

Zoeken betekent dus, dat je het niet hebt. Zoeken betekent dat je arm bent.

Ze zoeken (die tweede soort van mensen) *de Heere*. Zo staat het in Psalm 34:11.

En, die mensen *zijn* er. En ik hoop, dat u er ook een van bent. Van die mensen 'die zoeken'.

Of ze nu werken of vrije tijd hebben. Of ze op weg zijn naar hun werk of dat ze al thuisgekomen zijn. Of ze nu zijn bij de koeien in de stal, werken op het land, of voor hun pc zitten op het kantoor. Wat ze ook doen, *ze zoeken de Heere*.

Die jongelui zijn er. En ik hoop dat je er ook een van bent. *Ze zoeken de Heere*. Of ze nu op weg zijn naar school of thuis zitten, of aan het werk zitten in de klas, of ze nu in de pauze zitten te kletsen met medeleerlingen, of dat ze alleen op hun kamer zitten.

Wat ze ook doen, *ze zoeken de Heere*.

Die mensen zijn er, die ouderen zijn er. En ik hoop ouderen, dat u er een van bent. Of ze nu thuis bezig zijn of bij de kinderen of kleinkinderen zijn. Of ze nu zitten in de eetkamer van het verzorgingstehuis of alleen op hun kamer. Of ze nu zitten in de kerk of aan de kerkteléfonoon. Wat ze ook doen, *ze zoeken de Heere*.

U zegt: Maar, moet ik het daar mee doen in de komende maanden, met dat: 'de Heere zoeken?'

Laten we nog eens verder kijken in Psalm 34, dan leren we die mensen wat beter kennen, want er staat nog wat meer over die mensen 'die de Heere zoeken'.

Ik ga even terug naar vers 2. Het zijn mensen *die de Heere loven*. Als er iets te danken valt, dan gaan ze niet zoals de Farizeeën zichzelf feliciteren, zichzelf dankbaar aankijken, vanwege hun eigen prestaties, maar ze geven God de eer.

En, vers 3 en 4, *ze beroemen zich in de Heere en verlangen dat God groot zal worden* in hun leven. En ze zeggen het ook tegen andere mensen. Die zoekers, die zeggen tegen andere mensen: kom, laten we het samen doen, laten we samen de Heere verhogen en grootmaken. Matthew Henry zegt in dit verband: 'Je kunt het beter *samen* doen'. Hij zegt: doe het maar in concert, met elkaar de Heere verhogen.

En, kijk eens in vers 5. Daar staat het weer: *Ze zoeken Hem*. En wat een wonder: *Hij antwoordt en redt hen uit hun angsten*.

En dan denk je weer terug aan David bij Achis. Je hoort als het ware de verwondering van David doorklinken. Nu begrijp je dat hij zegt: ‘Kom mensen, maak God met mij groot! Ik heb het niet verdiend (na alles wat ik heb gedaan en na al mijn zelfvertrouwen daar bij de Filistijnen), ik heb het niet verdiend dat de Heere mij horen zou.’

Vers 6: *Ze zochten de Heere en ze zagen op Hem, en, eigenlijk staat er letterlijk: Hij verlichtte hen, Hij scheen met Zijn Licht op hen en zij zijn niet schaamrood geworden.*

‘Deze ellendig (vers 7) riep, en de HEERE hoorde.’ Daar zie je heel duidelijk: zoekers hebben niets van zichzelf. Ze noemen zich ellendig. Maar ze zoeken en ze roepen, en staat er heel duidelijk: de Heere *hoort* en Hij *verlost*.

Die opgejaagde David, die zo in het nauw kwam, en ondertussen zwak en zondig als hij was, zo geprobeerd heeft, om te vertrouwen op zijn eigen kunsten en op zijn eigen creatieve geest... Toch blijkt (als je deze Psalm leest en tussen de regels door leest) dat hij tegelijkertijd toch *ook* op God vertrouwd heeft. En... God heeft hem gered.

Hij was in gevaar, in doodsgevaar. En, vers 8, *de engel des HEEREN legt zich, gelukkig, rondom die Hem vrezende*. Je zou in dit verband vooruit kunnen denken aan Elisa bij Dothan. Een groot leger van vijanden legt zich rondom hem. Zijn knecht raakt ervan in paniek. Totdat de Heere zijn ogen opent en ze de bescherming zien van legers van engelen rondom hen heen. ‘De HEERE legt Zich rondom degenen die Hem vrezen’. En daarom staat er in vers 10: ‘*Vreest de HEERE, gij Zijn heiligen*’, zoekers, mensen die de HEERE zoeken, *want die de HEERE vertrouwen hebben geen gebrek*.

We gaan dat samen eerst zingen uit Psalm 34, het vijfde vers. Het vers dat terugslaat op vers 10 en 11 vanuit de onberijmde Bijbelversie.

*Vreest, vreest Hem 't allen tijd',
Gij, heiligen, daar g' ondervindt,
Dat Hij, die God vreest en bemint,
Gebrek nog schade lijdt.
In honger komt noch moed
Noch kracht den jongen leeuw te baat;
Maar die den HEER zoekt vroeg of laat,
Mist nimmer 't nodig goed.*

Twee soorten van mensen. Twee soorten van levenshouding, van werkhouding, van studiehouding met het oog op het komende seizoen.

Kort samengevat. Ik kan het heel kort samenvatten: *Zelf doen of zoeken*.

Ik doe alles zelf of ik zoek de Heere. Dat geldt het ook geestelijke leven, dat geldt ook ons hart tegenover de Heere. Hoewel deze biddag in de eerste plaats een biddag is, dat weet u, voor *gewas en arbeid*, voor het toekomstige werk: in ons gezin, op ons werk, bij je studie.

Maar toch ook even het geestelijk aspect. Geestelijk: *zelf doen*. Jezelf verbeteren, je leven reformeren. Jezelf goed maken, jezelf beter maken.

Het is tot mislukken gedoemd! Ja, je kunt het proberen, maar het mislukt.

De jonge leeuwen, die vechten voor zichzelf. Maar zij die voor zichzelf zorgen, die lijden armoede en honger.

Ja, het lijkt wel wat, voor het oog, aan de buitenkant. Jonge leeuwen zien er prachtig uit. Sterk, gespierd, mooi. Prachtige beesten, mooie vacht.

Maar, zo blijkt uit Psalm 34, ze hebben geen leven. Zelf doen gaat mislukken.

Maar *die de Heere zoeken, die hebben geen gebrek aan enig goed*. Die de Heere zoeken, die hebben nu en in het komende seizoen geen gebrek, zegt God, zegt de Bijbel, ook niet aan enig geestelijk goed.

Die hebben geen gebrek aan zegen voor hun hart. Zoals staat in Psalm 9: Die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat U, Heere, niet hebt verlaten en niet zult verlaten, *degenen die U zoeken*.

Wie heeft er geen gebrek aan enig goed?

U zegt, degenen *die alles hebben*...

Nee! Degenen die God *zoeken*.

Godzoekers, u hebt de toekomst in het komende seizoen. U zult (als u de Heere zoekt) geen gebrek hebben aan enig geestelijk goed. Het zal u welgaan. Wie zoekt die zal vinden.

Geen gebrek aan enig geestelijk goed, als je de Heere zoekt.

Geen gebrek ook aan enig goed, broeders, in ons ambtelijk werk. Geen gebrek aan zegen bij al het werk in de gemeente, als we zoekende ambtsdragers zijn. Dan hebben we geen gebrek *aan enig goed*.

Geen gebrek aan *tijdelijk* goed. Deze biddag voor gewas en arbeid richt zich in de eerste plaats op de dingen van het gewone leven. Geen gebrek aan enig tijdelijk goed.

U zegt, is dat echt zo? Als je de Heere zoekt, is het dan echt waar, dat het je altijd voor de wind gaat? Komt dan alles echt helemaal goed? Word ik dan misschien wel schatrijk?

Haal ik dan zeker weten mijn examen? Behaal ik dan zeker succes in de komende maanden? Is het dan toch waar, dat welvaartsevangelie, dat succesevangelie uit de Verenigde Staten? Hebben zij dan toch een punt?

Als ik de Heere zoek, als ik de Heere blijf zoeken, gaan dan alle dieptepunten weg uit mijn leven? Geen ziekte meer, geen rouw, geen eenzaamheid. Ik zak niet meer voor mijn examen. M'n huwelijk gaat niet stuk. M'n vriendschap blijft gespaard. M'n zaak gaat niet failliet. Ik word niet werkloos, ik word niet arbeidsongeschikt?

Kijk eens naar het leven van David. Hij zit (terwijl hij dit schrijft, terwijl God deze woorden hem als het ware in zijn mond, in de pen geeft), hij zit op een van de diepste punten van zijn leven. Links en rechts, voor en achter met de dood bedreigd. En dat blijft voorlopig zo. Want voorlopig zit hij in de spelonk van Adullam. En de omstandigheden veranderen helemaal niet.

Zeker, het is waar, de Heere kan wonderen doen in moeilijke levensomstandigheden, maar God heeft nooit beloofd aan zoekers, aan Zijn kinderen, dat Hij al de moeilijke dingen van dit leven zomaar zal veranderen en beter zal maken.

Wat belooft Hij dan wel? *Dit*, en dat is ons *genoeg*: dat Hij Zijn kinderen, dat Hij degenen die Hem zoeken, zal *bewaren, leiden, dragen en redden*. Hij zal ons in dit moeilijke leven nooit vergeten. Hij zal die moeilijke situaties waarin we verkeren veranderen door, goed luisteren, door *er Zelf bij te komen*.

En daarom zegt David in vers 9, terwijl hij zit in de grot van Adullam: *smaakt en ziet, dat de Heere goed is*. Want wie God bij zich heeft, wie God heeft, heeft alles.

Nee, dat is geen loze oneliner, dat is geen lege kretologie, dat is de praktijk van het leven van David. Op het dieptepunt van zijn bestaan!

Dat is de praktijk in het leven van alle mensen die God zoeken. Die hebben geen gebrek aan enig goed. Jonge leeuwen, die zo prat gaan, die zo trots zijn op hun eigen kracht, op hun eigen prestatie, op hun eigen inzichten, op hun eigen creativiteit, ja, die lijden altijd honger, en die lijden altijd armoe en die hebben nooit genoeg.

Maar wie de Heere zoekt, en ik kijk even vooruit naar de komende maanden, wie de Heere zoekt, die is... *tevreden*. Echt tevreden met het deel dat de Heere in Zijn wijsheid aan ons geeft.

Is het armoede? Dan bidden we, ja natuurlijk: Heere wilt U het veranderen, maar, anders is het goed, als U er maar bent Heere, als U maar bij ons bent. Want Uw gunst sterkt meer dan de uitgezochtste spijs.

Is het ziekte, is het ernstige ziekte? Dan bidden we: Heere alstublieft, geef beterschap, maar anders is het goed, als U er maar bij bent. Want Uw goedertierenheid is beter dan dit tijdelijke leven.

Dan heb je op elk terrein van het leven: God. En als je God hebt, dan heb je alles.

En daar hoort (en dan denk ik ook aan het komende seizoen) *ook een leven bij*, blijkt uit Psalm 34, *in de vreze des Heeren*. Daar hoort een leven bij van het dienen van God in alle aspecten van het leven.

U zegt: Wat is dat voor leven? Een leven van Godsvreze?

Nou zou ik tegen u kunnen zeggen, en dat doe ik eerst ook: een leven van Godsvreze, dat wil zeggen dat je *bekeerd* bent. Dat je kunt vertellen in je gedachten of misschien ook wel met woorden, dat er een moment is gekomen in je leven, dat de Heere je heeft opgezocht. Je zocht God niet, maar Hij heeft jou, Hij heeft u gezocht. Hij werd je te sterk. Hij ging u overreden en overtuigen. Hij ging de zonde aanwijzen in uw leven. En u leerde buigen onder die aanwijzende vinger van de Heere. En de Heere richtte zo uw oog en uw hart in de nood van het leven op de noodzaak van de Heere Jezus Christus. Door Gods genade hebt u daar dan iets van mogen zien en wellicht meer van mogen zien en mogen geloven. Ja, zo zou je dat kunnen zeggen, dat is de vreze des HEEREN.

Maar, David zegt wat anders. En dat is vanmorgen vanuit Psalm 34 het Woord van God.

David zegt: een leven in de vreze des HEEREN, waar blijkt dat uit?

David zegt: dat *blijkt uit de vruchten*. Uit de vrucht van het leven, gewoon in het dagelijkse leven. Dat kun je zien, dat kun je merken.

Want zoekers, mensen die de Heere vrezen, die, zegt hij in vers 14, *bewaren hun tong van het kwaad*. *Zoekers bewaren hun lippen van bedrog*. Als je een zoeker bent, blijkt dat,

zegt David, zegt de Heere, uit je leven. Dan bewaar je je tong, dan ben je geen roddelaar, dan zijn je woorden betrouwbaar. Dan bedrieg je de zaak niet, ook niet in je gewone werk, in je dagelijkse leven.

Zoekers zijn mensen die het kwaad de rug toekeren, die het goede doen, die de vrede zoeken. Zoeken blijkt uit ons leven. Zoekers zijn mensen, die een leven zoeken in hartelijke liefde tot God en tot de medemens.

En, zegt vers 16, zoekers zijn *rechtvaardig*. Ze gaan in het spoor, biddend en afhankelijk, weet hebbend van al hun gebrek, maar toch, ze gaan in het spoor van Gods geboden en ze jagen naar oprechtheid, naar eerlijkheid. Ze zijn recht in hun doen en laten, in het leven van iedere dag.

Dus, zoeken doe je in het *verborgen*, terwijl je je knieën buigt voor God en de Heere zoekt. Dat ziet niemand.

Maar zoekers *herken je wel*. Zoekers, zegt David, herken je in hun dagelijkse leven. Een zoeker herken je in het persoonlijk contact. Zoekers herken je in het gemeentelven. Zoekers herken je in de samenleving, in de maatschappij, op school, op het werk. Zoeken doe je *stil*, in het verborgen voor God. Maar een zoeker kan je toch *herkennen*. Aan zijn leven met God, zichtbaar in het leven van iedere dag.

Dit, gemeente, is de wijsheid, tot slot, die van Boven is. Als u het komende seizoen ingaat in eigen kracht, vertrouwend op u zelf, op uw eigen vermogen, op uw eigen inzicht en uw eigen creativiteit, vertrouwend op uw eigen talenten en op al uw eerdere prestaties, dan wordt dit seizoen wat voor u ligt, èn geestelijk èn ambtelijk èn zakelijk, *een rampjaar!* Een rampseizoen van armoede en honger.

Maar, als u dit seizoen ingaat terwijl u de Heere zoekt, *dan zal de Heere u zegenen*: persoonlijk, ambtelijk, zakelijk, in het leven van iedere dag. Dan zal de Heere u zegenen. Want zegt de profeet Jesaja, en ik sluit daar mee af, met wat staat in Jesaja 40: 30 en 31. *De jongen zullen moede en mat worden* (dat zijn de jonge leeuwen die vertrouwen op zichzelf). *En de jongelingen* (die vertrouwen op zichzelf, die zullen gewis, die zullen zeker, die) *zullen gewisselijk vallen. Maar die den HEERE verwachten* (die de Heere zoeken), *die zullen de kracht vernieuwen. Zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden. Zij zullen lopen, en niet moede worden. Zij zullen wandelen en niet mat worden.*

Zoekers, u die de HEERE zoekt, u hebt toekomst! De HEERE zal u zegenen.

Amen.

Slotzang Psalm 147:7:

Hij wil in gunst uw heil bewerken,
De grendels uwer poorten sterken,
En zegent in uw land uw kind'ren;
Hij doet geen krijg uw wasdom hinderen;
Hij deelt de liefelijke vrede,
Zelfs aan Uw verste grenzen mede;
Met vette tarwe wil Hij u spijzen,
En kronen met Zijn gunstbewijzen.